

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ПРОТОКОЛ

**от заседанието на работната група,
сформираната с решение по протокол № 23/16.07.2019г на СК на ВСС
за изготвяне на анализ на степента на натовареност на военните
съдилища с оглед оптимизиране на броя и структурата им**

**Днес, 06 ноември 2019 г./сряда/ от 14:00 часа в сградата на ВСС,
се проведе заседание на работната група при следния дневен ред:**

1. Обсъждане на изгответните анализи на натовареността на военните съдилища за 2017 г. и 2018 г.
2. Предложения за преструктуриране на военните съдилища.
3. Дискусия по направените предложения.
4. Създаване на организация за изработване на подробен план за нова структура на военните съдилища.

На заседанието присъстват:

1. Г-жа Даниела Марчева – член на Висшия съдебен съвет и председател на КСКНСС към СК на ВСС;
2. Г-жа Атанаска Дишева – член на Висшия съдебен съвет и заместник-председател на КСКНСС към СК на ВСС;
3. Г-жа Боряна Димитрова – член на Висшия съдебен съвет, председател на КСА към СК на ВСС, член на КСКНСС към СК на ВСС и член на КБФ на ВСС;
4. Г-н Красимир Шекерджиев – член на Висшия съдебен съвет и член на КСКНСС към СК на ВСС;
5. Г-жа Галина Захарова – съдия и председател на Наказателна колегия при Върховен касационен съд;
6. Г-жа Даниела Атанасова – съдия във Върховен касационен съд;
7. Полковник Димитър Фикиин – административен ръководител на Военно – апелативен съд ;
8. Полковник Мадлена Димитрова-Гебрева – административен ръководител на Военен съд – София;

9. Полковник Асен Шопов – административен ръководител на Военен съд – Пловдив;
10. Полковник Георги Георгиев – административен ръководител на Военен съд – Сливен;
11. Полковник Калоян Михалев – главен експерт към НСО;
12. Г-н Любомир Антонов – служител по сигурността на информацията към ДАР

От администрацията на Висшия съдебен съвет присъстваха:

1. Г-жа Красимира Василева – началник отдел „ПОНД“, дирекция „Правна“;
2. Г-жа Ирина Иванова – началник отдел "Бюджетно финансиране", дирекция „Бюджет и финанси“;
3. Г-н Румен Митев – началник отдел "Статистически анализ и обработка на данни", дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика“;
4. Г-жа Галина Хаджиева – старши експерт в отдел "Статистически анализ и обработка на данни", дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика“;

Г-жа Даниела Марчева: Добър ден! Уважаеми колеги, благодаря ви отново за присъствието днес, както и на гостите, които са от Държавна агенция „Разузнаване“ и Национална служба „Охрана“. Получихме писмо от министерство на от branата, че няма да изпратят тежен представител. Считат че въпроса за военните съдилища е изцяло отговорност на Висшия съдебен съвет и поради тази причина няма да се намесват очевидно до момента, в който ще трябва да изразят становище по конкретно предложение. Получихме и справки, част от които са класифицирана информация. Аз се запознах с тях. Разбрах, че колегите военни магистрати също имат представа от тези справки. Въпросът е че членовете на Висшия съдебен съвет и съдиите от Върховен касационен съд трябва поотделно да се запознаят, защото не трябва да ги обсъждаме под никаква форма в рамките на публично заседание като данни и цифри. Трябва всеки да се запознае, да ги възприеме, да ги анализира и когато изказва мнение да не се цитира статистика, защото това ще се запише в протоколите и ще се наруши тайната на информацията. На всички са ви изпратени материалите, които са пристигнали до момента от военните съдилища. Става въпрос за командировъчните заповеди, статистическите данни по отношение на видовете дела с индивидуалните особености по тях. Само да отбележа нещо по повод искането на колегите от Върховен касационен съд за нарочен анализ от ефекта на закриване на две военни съдилища през 2014 година. Този ефект е обективиран в анализа за

дейността на същите през 2016 година. Има и доклад за ефективността на правосъдието във военните съдилища, изготвен от Върховния касационен съд и тъй като не зная кой го е изготвил си позволих да ви го изпратя, защото може да не сте запознати с него. Той дава точен анализ на периода след консолидирането на военните съдилища. Това е, което исках да кажа, и ще ви помоля да сме по-активни по отношение на обсъжданията. Моето мнение вече съм го представила и затова държа да чуя какво ще предложите и как ще анализирате справките, които сте изпратили. Очевидно че днес няма да можем да свършим с въпроса за конкретните предложения, но е добре да стигнем донякъде, защото молбата ми е до 20 декември да сме приключили окончателно с всички възможни варианти. Това значи работната група да свърши работа до тази дата. Разполагаме с всички данни като бюджет, служители, за видовете дела, които се разглеждат.

Г-н Димитър Фикиин: Казахте че след закриването на военните съдилища в Плевен и Варна има анализ, който е залегнал в този за 2016 година.

Г-жа Даниела Марчева: Да, в него има изводи точно по отношение ефекта на сливането. Един от тези изводи ми направи силно впечатление по отношение на Военен съд – София, който се явява правоприемник на Военен съд – Плевен, а именно, че независимо от това присъединяване, намаляването на делата продължава да е драстично. В този анализ колегите -тогавашните членове на Висшия съдебен съвет, са дали много добри препоръки, които са актуални и днес по отношение на това какви трябва да са перспективите за реформата във военните съдилища. Те са приели, че тя трябва да продължи до консолидирането на един военно-окръжен съд и един военно-апелативен съд, като съответно се прерайонират, и се остави едно териториално поделение в Пловдив. Това са насоките, които те са счели за правилни към онзи момент.

Г- жа Галина Захарова: Госпожо Марчева, ние представителите на Върховен касационен съд в голяма степен сме затруднени да участваме ефективно в дейността на работната група. Защото на мен не ми се струва ясна крайната ни цел, задачата която всъщност трябва да изпълним. Дали това решение на Висшия съдебен съвет за принципно съгласие за закриване е всъщност крайната цел на задачата ни, или всъщност можем да говорим и за преструктуриране и за оптимизиране, което са различни неща. Във всичките случаи подходът би бил различен и за това, ако можем да обсъдим първо това. Работната група работи за това да предложи ефективен модел на закриване, на окрупняване на структурите на съдебните органи, или тепърва има възможност и за някакви други варианти. Ние имаме и затруднения от това, че от самите членове на съвета чуваме разнопосочни послания. Примерно, едни казват категорично против сме, други са на противоположната скала. Какво се очаква от нас?

Ако говорим стриктно за анализ на натовареност без оглед на това, до какво би довел той, ние имаме нашите конкретни предложения за преформатиране на анализа с цел да стане по-пълен, по-подробен, да се добавят качествени данни и съответно някои от изводите да се преформулират. Но в контекста, отново ще Ви попитаме, какво е решението всъщност на Висшия съдебен съвет, ако може да го разтълкувате, тази формулировка за „принципно съгласие за закриване“?

Г-жа Даниела Марчева: Нека колегите да кажат защото аз Ви споменах моето лично тълкуване, че Съдийската колегия счита, че е възможно да бъдат консолидирани военни съдилища. Според мен е допустимо, след като нямаме конкретни правила за работа, всички формулирани в рамките на тази работна група различни предложения да бъдат представени на Съдийската колегия, която ще ги обсъди. Работната група е помошен орган и затова не е редно, според мен, ние да предопределим бъдещото решение, защото в крайна сметка съдийската колегия е органа, който ще реши окончателно. Факт е че има много противоположни становища. Тук сме представители от двете групи членове на тази колегия, които имаме различно становище по отношение на това дали трябва да се закриват, обединяват и така нататък. По отношение на анализа съм напълно съгласна, защото в администрацията на ВСС за съжаление не разполагаме с капацитета, с който да направим един такъв задълбочен анализ с качествените характеристики. Преписват се абзаци от самите доклади на военните съдилища, което на практика води до вътрешно противоречие в нашите анализи. Преписват се стари анализи без въобще да се видят изводите дали съответстват на актуалното положение или не. За това ако Вие предложите такава промяна в последния анализ специално, аз ще ви бъда много задължена, защото в последния доклад на Върховния касационен съд не мисля, че има никаква промяна, но той е блестящо написан по отношение на военното правораздаване.

Г-жа Галина Захарова: Ние ми се струва, че бихме могли да поемем такъв ангажимент чисто в рамките на аналитичната дейност.

Г-жа Даниела Атанасова: Абсолютно съм съгласна и мисля, че няма смисъл всички да се изказваме по едни и същи въпроси, по които имаме съгласие. За това и съдия Захарова изрази нашето становище, тъй като всяка от нас запознавайки се с материалите стигна до извода, че трябва да има никаква яснота. Това, което Вие казвате за мен означава абсолютно всички варианти да бъдат разработени от тази работна група. Не зная дали това може да бъде постигнато и е невъзможно до 20 декември да е аргументирано и защитено, защото всеки един от нас трябва да има позиция по това:

Дали трябва да има закриване на съдилища ?

Дали трябва да има преструктуриране, при какви предпоставки, как да се случи, в какви варианти ?

Миналия път не присъствах но още първия път, когато се запознах с материалите, които ми бяха изпратени ме притесни решението на Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет. Какво се иска точно от нас?

Заштото според мен нещата са абсолютно различни. Едно е ако Вие вземете решение, че трябва и според мен това е във вашите правомощия и задължения, да вземете принципно решение дали ще се закриват. Не може една работна група да вземе решение по такъв въпрос. Тя може да работи и да предлага. Когато имате решение вече да можем работим, кой съд и при какви предпоставки, как ще се преценява и да изработим някакви предложения за детайлите, по които ще се случват нещата. Ако се преструктурират как ще стане?

На мен лично не ми стана ясно, какво се очаква точно от нас и понеже се събрахме да го обсъдим с колегите установихме, че явно има някакъв проблем, след като всички мислим по този начин. Четох и протокола и за това го поставям пред Вас този въпрос за да се изясни, защото иначе според мен ще тръгнем на едни събирания, които не знам до какъв резултат ще доведат.

Г-жа Даниела Марчева: Тук има и други членове на Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет, нека да чуем и колегите.

Г-н Красимир Шекерджиев: В Съдийската колегия има различни становища по въпроса за военните съдилища и това не е тайна. Има хора които смятат, че ситуацията трябва да остане такава, други смятат, че трябва да бъде променена нормативната база кое то значи, че те трябва да бъдат натоварени допълнително с различни категории и видове дела и има също група която твърди, че към настоящия момент това не може да бъде направено, би следвало да има допълнително съкращаване на военни съдилища. Това не е тайна което казвам, но какво ще реши Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет, ние не знаем. Аз признавам че не съм присъствал на предходното заседание на работната група, нито съм присъствал на заседанието на колегията, където е взето решението за създаването й. Но ние действително може би трябва да дефинираме съществуващия проблем и да решим. Ако смятате че работната група би могла да вземе такова решение, към кой от пътищата трябва да се отиде промяна на материията, или промяна на структурата. Защото фактите сочат, че военните съдилища са в пъти по-малко натоварени от който и да е друг съд занимаващ се с наказателно правна материя. Въпросът е дали работната група може да предложи изход от ситуацията. На мен ми се струва, че когато става дума за подобни неща, аз лично бих си позволил да нарека сътресения е хубаво да се чуят действащи магистрати, работещи в материията, включително военни съдии и ресорните колеги магистрати, вместо Съдийската колегия да взима това решение без въобще да ги чуе. Може би идеята на тази работна група е такава.

Г-жа Даниела Марчева: Според мен няма еднозначен отговор по каква линия да се върви конкретно, защото това е целта на тази работна

група. Тя трябва да обоснове възможните варианти. Това е целта за да може Съдийската колегия да вземе едно обосновано решение. Те не са и много вариантите. Всъщност, ако направим един добър анализ и стъпим на него, според мен отговора ще излезе въз основа на самия него. Така че моята първоначална идея беше всички възможни предложения, които се появят в рамките на тази работна група и се обосноват, да се предложат на Съдийска колегия. Това не е въпрос, който тя ще вземе с лека ръка.

Г-жа Галина Захарова: Бихте ли приели нашето участие, специално на Върховен касационен съд да се ограничи в разработване на анализ по предоставените ни данни.

Г-жа Даниела Марчева: Вие предлагате да изгответе анализ?

Г-жа Галина Захарова: Предлагаме тези справки въз основа на този проект, който беше представен миналия път със съответните данни да представим нашето виждане, нашата интерпретация на проблема за натовареността от статистическа, съответно и от качествена страна. В смисъл отчитане на спецификата на правораздаването, на тежестта на делата, с което всъщност ние бихме могли да се справим. До колкото знам и предходния доклад, който е изгoten от колегите е бил само в рамките на аналитичната дейност.

Г-н Димитър Фикиин: Извинете ме, че Ви прекъсвам. Става въпрос за стар период а не за този, който е предмет на работната група да анализира.

Г-жа Галина Захарова: Не, ние ще направим нашия анализ по начина, по който ги виждаме нещата за съответно зададения период. Не смятаме че трябва да се изследват подробно по същество всички дела, които са залегнали в получените от нас справки. Налице са достатъчно данни да се обобщи информацията върху това, което сте ни предоставили към настоящия момент, без да преглеждаме делата. Защото на другата работна група е бил по различен начин зададен въпроса, към поставената им задача. Това ние бихме могли и можем да го направим.

Г-жа Даниела Марчева: Аз мисля, че тук ние нямаме такива правила. До тук имаме и сме Ви изпратили анализите след приключване на реформата и доклада на Върховния касационен съд. От там нататък мисля, че колкото по-голям период обхванем, толкова по-добре. Защото тенденциите са абсолютно категорични и няма колебания в тях. Ако се проследят от преди 2010 година се вижда, че трайни са процесите на намаляване на натовареността и те са по обективни причини. Въпросът е как ние да реагираме, защото тази тенденция ще продължи и няма да има обратно развитие.

Г-н Димитър Фикиин: Аз също считам и апелирам, че Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет трябва да излезе с по-конкретно становище за да знаем в каква насока да вървим в тази работна група. Защото може да се стигне до такъв резултат, да се направят няколко предложния от нас и да не се обединим около нито едно от тях с мнозинство. Отделно Вие казахте, че нямаме разписани правила за

работата ни и бих ви попитал, как ще вземем решенията си? С гласуване, с 50 + 1 %, или с квалифицирано мнозинство?

Г-жа Даниела Марчева: Не сме длъжни да приемаме правила. Работната група има за цел да изготви предложенията и не е казано, че примерно ако имаме четири предложения, ние трябва да гласуваме и да излезем само с едно. Защото тук вие имате мнозинство. Което означава, че по някакъв начин ще предопределите резултата от работата ни. Работната група не е комисия, не е орган, който взима решения. Принципно мнението на Съдийската колегия е, че трябва да има закриване и трябва да се върви към такъв вид преструктуриране. Но това не пречи ние да им предложим и друг вид решения. Тя може да вземе и друго решение, не можем да гадаем и нямам представа, какво ще бъде то. Ако дадете такова предложение, което да бъде обосновано с оглед на всички данни и анализи може да убедите и останалите колеги, дори и мен. В този смисъл мисля, че не се налага приемане на правила и поради тази причина не предлагам приемането на такива.

Г-н Димитър Фикиин: Значи да уточним: ние трябва да излезем с едно консолидирано решение или можем да стигнем до различни предложения, които да внесем и Съдийската колегия да гласува едно от тях?

Г-жа Атанаска Дишева: Здравейте, колеги. Аз миналият път също не съм била, даже не бях разбрала, че трябва да участвам в това заседание. Няма значение, защото подробно се запознах с протокола от предишната среща. И сега ще започна по реда на изказванията и ще кажа конструктивни неща. Приветствам желанието и намерението на колегите от Върховен касационен съд, които ще изготвят анализа, защото всъщност това е най-ценното нещо, което може да служи за работата на тази работна група. Прочетох в протокола, че сте имали желание да подгответе нещо като критерии относно справките, които е трябвало да направят четирите военни съдилища. Сега виждам, че те са правени в различни формати и критерии. Говоря съвсем прагматично, ако действително поемете ангажимента да направите анализа според мен това ваше предложение било много разумно да има единен стандарт, по който да бъде направена тази справка. За предмета на делата, за тежестта, за това какви експертизи са изслушани, колко заседания са проведени и всички други неща. Според мен това е първото нещо, което трябва да се направи и въз основа на него да се прави анализа. Освен това видях, че миналия път се е говорило за извлечане на данни мисля, че госпожа Марчева го е казала, че следва да бъдат взети от системата за измерване натовареността на съдилищата. Известни са Ви споровете в Съдийска колегия относно приложимостта и достоверността на тази система, но аз видях говорене в протокола по този въпрос и според мен е разумно поне едно от нещата наред с тези данни, които сега са представени от всеки съд, практически да има за всяко дело отстрани и коефициента от СИНС. Тях ги има просто трябва да бъдат извадени и да бъдат посочени. Другото

нещо – да, говори се, че военните съдилища са ниско натоварени, обаче ми се струва, за да вземем ние в Съдийската колегия съответно и на Пленума обосновано решение, ако се стигне до закриване, трябва да погледнем и натовареността на наказателните отделения в окръжните, съответно и на апелативните съдилища. Когато говорим за закриване на съдилища трябва да погледнем малко по-глобално на картина. Така че подобен анализ ние бихме могли да направим за всички окръжни съдилища. Може би и за другите пет апелативни, за наказателните им отделения бихме могли да направим. Не зная но понеже си говорим в Съдийска колегия колко излишни бройки има в тези съдилища, като изключвам Военно-апелативния съд, това е една възможност да направим сравнение.

Г-жа Даниела Марчева: Но делата им са различни.

Г-жа Атанаска Дишева: Те за това са сравними , защото са наказателни. Ето колегите от Върховен касационен съд ще кажат, това дело толкова тежи, другото толкова. Всички данни практически, които тук са посочили колегите са такива, които са заложени в СИНС в една значителна част. Трябва да има начин да бъдат сравнени делата. Една голяма част от тях всъщност да не кажа всичките извинявайте ако бъркам, обаче различната подсъдност е обоснована от качеството на деца нали така. С оглед на субекта и не би трябало да са различни като предмет. Според мен има място за сравнение. Но голямата цел, която е обявена от Съдийската колегия и Висшия съдебен съвет преди това за преструктуриране на съдилищата в страната, за съдебна реформа на картата, ефектът би бил много малък със закриване на две първоинстанционни военни съдилища. Ние поне две от тях преди изменение в конституцията трябва да оставим, защото е използвано множествено число. Не зная дали знаете, но имаше обсъждания, че там не е посочено първоинстанционен и апелативен съд така, че един от дебатите беше, че може Военно-апелативния съд да се махне, защото делата биха могли да стигнат до втора инстанция пред съответния апелативен съд. Но два военни съда, според Конституцията, трябва да останат.

Г-жа Даниела Марчева: Това е и моя идея, която се споделя и от председателя на Върховния касационен съд- да бъде закрит Военно-апелативния съд.

Г-жа Атанаска Дишева: Не зная чия е идеята, но имаше разговори по тази тема. Освен това последното, което искам да кажа аз също мисля, че не сме ограничени тук като работна група във взимането на решение, кой съд и как да се съкрати. Принципното решение е, дали изобщо да се върви в посока към търсене на някакви начини за намаляване на броя на военните съдилища, евентуално на съдите в тях.

Г-жа Даниела Марчева: Целта на това решение беше Съдийската колегия да каже имаме ли намерение, склонни ли сме да стигнем до съкращаване. Това дава насоки на работната група и казва, че няма

проблем да стигнем до предложение, което да е свързано със закриване на военни съдилища. Това е смисълът, по мое мнение.

Г-жа Атанаска Дишева: Затова казвам, че когато се направи този анализ по едни и същи критерии, изцяло на натовареността на военните съдилища, но сравним с натовареността на другите наказателни съдии в страната. Защото ако това не е така, ние ще вземем по мое мнение необосновано решение. Защо да съкратим пет или десет щата за военни съдии при такава натовареност, а при същата и по-ниска натовареност, съвсем хипотетично говоря, да оставим в окръжните и апелативни съдилища наказателни съдии? Тук разбира се стои проблема, че в тях няма предварително определена численост на тези съдии и това е проблем, с който ние сме се сблъсквали нееднократно, защото в един окръжен съд, днес те могат да са десет, а утре да станат осем. Добре знаем в Съдийска колегия, че това никога не се случва, колкото и да пада натовареността.

Г-жа Даниела Марчева: Какво имаш предвид?

Г-жа Боряна Димитрова: Това няма как да се случи, защото има съдилища където няма наказателни отделения.

Г-жа Атанаска Дишева: А в окръжни съдилища има ли такива?

Г-жа Боряна Димитрова: Разбира се, как да няма. Мога да ти дам няколко примера. Просто съдиите не стигат.

Г-жа Атанаска Дишева: Сега, не знам дали има такъв окръжен съд но си спомням, че в някои от тях няма специализация.

Г-н Красимир Шекерджиев: Вижте няма никакъв смисъл да възлагаме на съдии от Върховния касационен съд да направят този анализ, защото те не могат да отидат и да сравняват дело с дело. Просто няма как да стане това. Ние имаме профил, имаме брой дела, видът им, можем да направим изчисление, колко от тях са разгледани средно от наказателен съдия на окръжно ниво и на апелативно такова като вид, а можем да го направим и по материя. Всичко това го можем.

Г-жа Атанаска Дишева: Според мен едно дело за кражба, как ще бъде сравнено с друго дела за кражба, като едното може да бъде много просто или пък другото много сложно. Трябва да има сравними параметри. Ако едно дело има десет подсъдими и деянието са сто, то очевидно е сложно в сравнение с дело къде подсъдимият е един и има едно деяние.

Г-жа Мадлен Димитрова: В справките, които изпратихме са залегнали тези данни. Подробно сме описали брой подсъдими, съответно брой разпитани свидетели, колко експертизи има по делото така, че то е видно.

Г-жа Даниела Марчева: Вие казахте, че сте готови да направите един такъв по-качествен анализ на база на тези справки, които са изпратени?

Г-жа Галина Захарова: Да.

Г-жа Даниела Марчева: В крайна сметка всички дела на военните съдилища стигат до ВКС и имате представа за тях.

Г-н Красимир Шекерджиев: Осемдесет процента от делата на окръжните съдилища не стигат до касация. Не знам как е с военните съдилища, но не вярвам да е по-различно.

Г-жа Даниела Марчева: Добре но така или иначе Вие казахте, че можете да го направите този анализ. А този, който може да го направи най-качествено от всички нас присъстващите, това сте представителите на ВКС. Аз не виждам друг вариант.

Г-жа Галина Захарова: Добре, ние ще работим по тази тема и ако ни харесате продукта добре, ако не - ще го обсъдим, ще изкажете своите забележки и ще го допълним или изменим с общо решение взето от всички нас.

Г-жа Атанаска Дишева: Съгласни ли сте с това, което казах за справките, да са въз основа на едни и същи критерии и данни.

Г-жа Галина Захарова: Те са вътре в материалите, които ни изпратихте. Тези критерии за фактическа и правна сложност ги има.

Г-жа Даниела Атанасова: Аз смяtam, че ако ги няма винаги би могло да бъде поискано и представено. Не мисля, че ще има проблем, ако е необходима допълнителна информация.

Г-н Димитър Фикиин: Не, никакъв проблем. Затова и ние чакахме до последно и се получи т малко некоректно изпращането на справките от наша страна, защото останахме с впечатление, че ще се уточнят и ще ни бъдат спуснати тези критерии. Понеже имаше различни идеи аз мисля да зададем едни критерии, по които ние да уеднаквим справките си и тогава да ви ги дадем за обработка.

Г-жа Атанаска Дишева: Извинете ме, но в протокола на страница 22 пише: „Госпожа Даниела Марчева: Първо е това, което каза госпожа Захарова, да дадете информация по отношение на делата, качествените им параметри като тежест на обвинението, страни, правна и фактическа сложност, обем. Ние ще изкараем и данните от СИНС, защото тези неща би следвало да ги има там“. По надолу госпожа Захарова казва: „Ако искате мога да помоля от Върховен касационен съд да Ви изпратят критериите, по които работим там. Госпожа Даниела Марчева: „Това са критериите по СИНС, това са в тези карти, които попълваме по делата“. Всъщност, само това поддържам аз, че трябва да бъде направено. Считам това, което е записано, за много правилно.“

Г-жа Даниела Марчева: Въпросът е доколко са субективни цифрите в тези показатели.

Г-жа Атанаска Дишева: Но ако ние ще преценяваме за тези съдилища, трябва да преценим и за всички други. И когато, както в табличен вид тук някои съдилища са го направили, ние имаме фактите, примерно петима обвиняеми и 5000 страници, можем да ги сравним с данните от СИНС. Делата са сравнително малко и много лесно можем да

проверим, дали фактическите данни съответстват на това, което е заложено в системата за измерване натовареността на съдилищата.

Г-жа Галина Захарова: Аз два пъти повторих, че в рамките на това, с което разполагаме, можем да направил анализа. Ние въобще не можем да се наемем с това, което Вие искате. Да се сравняват данните с окръжните съдилища това е обем, който ще отнеме години наред.

Г-н Красимир Шекерджиев: Добре, с какво ще ги сравнят?

Г-жа Атанаска Дишева: СИНС дава сравнима информация.

Г-н Красимир Шекерджиев: Добре СИНС, но с какво ще ги сравнят?

Г-жа Атанаска Дишева: С наказателните дела на военните съдилища ще ги сравнят, защото при тях става въпрос за наказателни дела.

Г-н Красимир Шекерджиев: Добре военните съдилища с кого ще ги сравнят?

Г-жа Атанаска Дишева: С окръжните съответно с апелативните съдилища.

Г-н Димитър Фикиин: Но те пък нямат дела примерно по чл.387 НПК.

Г-жа Атанаска Дишева: Имат -нямат, те формират коефициент по СИНС.

Г-н Димитър Фикиин: Ние обикновено имаме такива дела по този член и те са обемни. Пак ще Ви кажа, че няма да бъде коректно. Защото например сравняваме апелативен с военно-апелативен съд, ние не разглеждаме дела за възстановяване, лишени сме от тази възможност законодателно и от тук липсва едно натоварване, което ние бихме поели и ще се доближим до другите съдилища.

Г-жа Атанаска Дишева: Ще се включат не само делата от общ характер, които са тук в тези справки. Ще залегнат всички частни дела и други, които са ви подсъдни.

Г-жа Мадлен Димитрова: Ние нямахме такава поставена задача.

Г-н Димитър Фикиин: Точно така. Примерно имаме прекратяване на производствата, които са с много томове. Един съдия трябва да седне, да ги изчете, за да вземе обосновано решение. Във Военно-апелативния съд процеса се анализира. Тези дела не отиват до Върховен касационен съд. Ние действаме като касация по отношение на тези частни наказателни дела. А те са обемни. Ако правим сравнение с делата на колегите по СИНС, ние нямаме такива текстове по рецидив по простата причина, че при нас когато военнослужещия извърши престъпление, той бива незабавно уволняван и втори път този човек, не може да извърши престъпление, за да обоснове повторност или рецидив. Затова тук има една несравнимост с оглед тежестта. Защото в един окръжен съд няколко, нямам нищо против определени общности, но няколко индивида само от една общност с тежки рецидиви могат да обосноват една, като цяло на съда висока тежест. И тук трябва да бъдем много внимателни. Ние сме

малко несравними с другите съдилища, както ни е уредена подсъдността и от тук идва парадокса с натовареността ни.

Г-жа Боряна Димитрова: Добре, нека се възползваме от предложението на върховните съдии да направят анализа. Което не е ясно - ще бъде разяснено. Защото няма кой по-добре да го направи. След което ще мислим за предложениета. Защото каквото и да си говорим тук става въпрос за закриване на съдилища. Това беше първоначалната идея на реформата на военното правосъдие. Колко първоинстанционни военни съдилища са необходими, за да работи то. Съответно колко капацитет ще се освободи, за да можем да го усвоим на друго място. Това беше идеята. Затова предлагам да започнем от делата, защото това е най-важното. Ако погледнете бюджета там няма да спестим много, защото говорим за около 4 000 000 лева. Трябва един по един да наслагваме всички фактори, които ще доведат до някакъв резултат. Освен това защо военното правосъдие го разглеждаме различно от цялата съдебна карта?

То е част от нея. Какво сме се разбързали?

Това, че ще преместим осем человека от едно място на друго, реформа няма да се случи. Така че нека се възползваме от анализа, които ще направите. Държа да кажа, че аз съм от групата противници за закриване на военни съдилища и считам, че когато имаме такъв капацитет защо да не помислим за връщане или възлагане на някои дела да се разглеждат от тях отколкото да изхарчим един ресурс. Това ще се реши във времето. Нямаме крайна цел дали ще оптимизираме или ще съкращаваме. Но така или иначе в Съдийската колегия сега, а и в предходния състав на Висш съдебен съвет, се е говорило за закриване на съдилища и това е линията по която се върви. Ако анализа показва, че трябва да се оптимизират още по-добре. Ако той покаже, че трябва да се закриват ще го обсъдим. Различни са неща. Вярно, много са различни. Това е и няма какво да се лъжем, защото очевидно нещата вървят натам.

Г-н Димитър Фикиин: Както пише в конституцията и разтълкувано от госпожа Дишева - „военни съдилища“ и се стигне до оптимално закриване значи, ще трябва да се съкратят два съда и да останат два. Дали това ще реши проблема с натовареността по принцип в органите на съдебната власт.

Г-жа Атанаска Дишева: Максимално възможните са два военни съда, а минималното е един.

Г-н Димитър Фикиин: Ние говорим за най-лошият вариант.

Г-жа Боряна Димитрова: Ако погледнем финансовата част на въпроса тя дава другия показател, който е минус.

Г-жа Атанаска Дишева: Да зная, затова аз не съм изразила и становище на Съдийска колегия и в момента ми се струва, че ние трябва да сравним натоварването на тези съдилища с нещо друго. Какво и как ще бъде, ще решим. И съм съгласна с госпожа Димитрова, че трябва да гледдаме и реформата на съдебната карта.

Г-жа Боряна Димитрова: Да, защото като съкратим две, ще платим двойно повече пари за тази процедура.

Г-жа Атанаска Дишева: Но така или иначе сега започнали с военните съдилища и имаме добър шанс да се направи анализ.

Г-н Красимир Шекерджиев: Когато се говори за закриване опциите са три. Първо да се направи анализ въз основа на който да установим че военните съдии са натоварени колкото и другите съдии, тогава нещата ще останат на етапа на който са, защото няма да имаме основания да правим каквito и да е реформи. Вторият вариант е да установим че военните съдии по някаква причина, която е извън тях са по-малко натоварени от другите съдии в съответните специализирани отделения или съдилища, тогава пред нас има два пътя. Единият е съкращаване на съдилища – един или два от тях и другият е за промяна на подсъдността. В смисъл даване на допълнителна работа. Само че когато се говори за съкращаване на съдилища това не е свързано с уволнение на съдии. А по скоро е даване на опция. Всеки един военен съдия има право да си избере, къде да продължи да правораздава в равен по степен съд и съответната материя. Това е най-страшното нещо, което може да се случи. От тази гледна точка е добре да дефинираме възможните опции. И ако ние се обединим около идеята, че съдиите от Върховния касационен съд са така любезни да направят този анализ само че той ще има смисъл ако е по критерии, които не са само за военните съдилища ами и за сходни такива. Когато говорим за трите първоинстанционни военни съдилища, тогава трябва да имаме и някакви показатели, относими към специализираните отделения на окръжните такива. И съответно когато говорим за Военно-апелативния съд, да се сравнява със специализираните отделения на апелативните съдилища. Не зная как ще го направят, но сигурно има някакъв начин. Нека да се направи този анализ и тогава вече ще може да дебатираме. Той трябва да бъде сравняващ. Да сравним работата на военните съдии с тази на съответните наказателни съдии в окръжните и апелативни съдилища. Аз пак Ви казвам, че това може да стане по три начина. Първият е брой дела и вид, примерно от общ характер дела. Можем да го направим и по материя. Ние тези данни ги имаме в доклада на прокуратурата. Можем да го направим и по данните от СИНС, защото така или иначе те се генерират, а може и по специфичните критерии, които са разработени от наказателна колегия във Върховния касационен съд, а именно за фактическата и правна сложност от едно до пет, като се класифицират делата. Но там не ми ясно, как ще го направим в сравнителен план с окръжните и апелативни съдилища.

Г-жа Галина Захарова: Извинявайте госпожо Марчева, но ние отново тръгнахме и стигаме до неразбиране. Нали правилно чух, че Вие одобрявате като краен продукт този стария анализ, който е направен от колегите от Върховен касационен съд. Има доклади от същия съд, където е правен анализ на натовареността в специализирания наказателен и на специализирания апелативен съд. Там също са изведени определени

критерии, в които не се стига до такова грубо сравнение с наказателните отделения на други съдилища. Според мен това е специфичното и в конкретния случай, защото се касае до съдилища с определена специална компетентност.

Г-н Красимир Шекерджиев: Аз поне така я разбрах колегата Дишева. Може би съм се объркал. Нали това предложихте, да сравним военните съдилища с общите съдилища?

Г-жа Атанаска Дишева: Да точно така, да се сравнят с наказателните отделения. Но с оглед на това, което каза госпожа Димитрова, аз не съм била наясно, че има окръжни съдилища в които няма такава специализация. Още повече ние сме говорили, че минимум десет человека трябва да има в един окръжен съд за да има отделения. Можем да изберем няколко за да не правим на всичките двадесет и осем окръжни съдилища, примерно голям, малък и среден за да преценим натовареността.

Г-жа Даниела Марчева: Да, точно така.

Г-н Красимир Шекерджиев: Може и със специализирания съд, защото той също гледа такива дела.

Г-жа Атанаска Дишева: Не, мисля че той не е подходящ.

Г-н Георги Георгиев: Там е различна специализацията.

Г-жа Даниела Марчева: Аз си мисля, че макар окръжните съдилища с малки изключение са сравними като натовареност. Може да вземем примерно от най-ниско натоварените, средно натоварените и от високо натоварените, по две съдилища.

Г-жа Боряна Димитрова: Добре, но защо ни е всичко това?

Г-жа Атанаска Дишева: По повод на това което ти каза, че реформата на военните съдилища не е изолирана от цялостната реформа.

Г-жа Боряна Димитрова: Тя няма да е изолирана. Ние в момента в статистиката имаме едни диаграми, които са много ясни. Там пише окръжните съдилища, какви видове дела гледат най- много.

Г-жа Атанаска Дишева: Ясно, но това почива на различна теза за сравнимостта на делата. Моята теза е, че тази статистика не е достатъчна. Различна е базата между това, което ти казваш и за това, което говорим. В нея няма броя на подсъдимите, няма броя на страниците.

Г-жа Боряна Димитрова: Това означава, че трябва да се запознаят с присъдите и да изчитат делата.

Г-жа Даниела Марчева: Това не е работа на колегите от Върховен касационен съд.

Г-жа Атанаска Дишева: Естествено, че няма да го правят. Ние като изберем съдилищата ако се спрем на това, което ти каза ще се изгответят такива справки каквито са направили военните съдилища и ще бъдат съпоставени. Да бъдат по едни критерии.

Г-жа Даниела Атанасова: Нашата идея беше съвсем различна. Темата на работната група е анализ на натовареността на военните съдилища. Ние имаме един доклад който е от 2014 година. Той

съществува, дали е приет или не е друг въпрос. От тук нататък ние имаме данни за 2015, 2016, 2017 до 2019 година и идеята ни е да се прецени, каква е натовареността на самите военни съдилища в рамките на този период от време. Като количество дела, като фактическа и правна сложност и всички тези качествени критерии за които говорим. Да направим един комплексен анализ, с който да се прецени, дали в този период от време с оглед не само броя а цялата натовареност с видовете дела с всичко това, за което говорихме. Със спецификата и материията която им е подсъдна за да можем да преценим, какво е развитието на тяхната натовареност. Имаме една изходна база, която е приета. Говоря за доклада от 2014 година, който е приет от предходния състав на Висшия съдебен съвет. Така че той може да се ползва като една надеждна основа от която да се тръгне. Имаме достатъчен период от тогава до сега, който би могъл да даде една сравнително ясна база за преценка и сравнение. Лично аз, пък мисля че и госпожа Захарова на този етап не можем само от тези данни, както са посочени да кажем, каква е тенденцията. Това което изисквате с окръжните съдилища и което се дебатира не говорим само за обема на работа, но това излиза според мен от ясната част на задачата, която е поставена. А тя е, да се сравняват само военните съдилища. Защото ако го направим, вече говорим за една натовареност на всички съдилища, без значение дали са общи или не и съвсем се отдалечаваме от това, за което е сформирана работната група. Да то може да е по-резонно да се направи по този начин, но тогава ще трябва да сме в друг формат, да има други решения на Съдийска колегия и да ни се даде по-дълъг срок. Иначе няма да има никаква обективност дори да тръгнем с малък, среден и голям окръжен съд. Трябва да се проверяват делата, броя на участниците, което не винаги е критерий за тежестта и фактическата сложност. Мисля че ни стана ясно и трябва да следваме общата ни идея.

Г-жа Галина Захарова: Да продължим с това около което се обединихме. Имаме анализи, ние ще направим нашето изследване и ще излезем със становище. Когато има нещо готово, ще кажете с какво сте съгласни и с какво не.

Г-жа Даниела Марчева: Един въпрос. За този анализ ще ви трябват ли на новоизгответни тези справки съобразно критериите, които сте възприели във Върховен касационен съд? Или те, макар че са в по-различен вид, ще са ви достатъчни.

Г-жа Галина Захарова: На този етап не.

Г-жа Даниела Атанасова: Имаме данни, ако нещо допълнително потрябва ние ще го поискаме от тях.

Г-жа Галина Захарова: Ако ни овластите, ние ще комуникираме с председателя на Военно-апелативния съд. Мисля че не е нужно чрез Висшия съдебен съвет, да извършваме комуникацията си помежду ни и да се усложняват неща. Само ще попитам господин Фикиин, дали приема това предложение?

Г-н Димитър Фикиин: Да разбира се. Вие, ако имате някакви изисквания към нас, аз ще организирам и всичко което ви е необходимо, ще ви бъде предоставено.

Г-жа Даниела Марчева: По отношение на законодателните предложения, които сте поискали, към настоящия момент няма промяна освен писмата, които Вие сте получили. Няма съгласие и ние по никакъв начин не може да разчитаме за разширяване на компетентността на военните съдилища. Това е въпрос, който е стоял не само сега, но и през последните 10 години откакто е променена подсъдността, като това не е първият опит, който правите, за да го постигнете.

Председателите на военните съдилища в глас: Няма такова нещо. Никога не сме го правили.

Г-жа Даниела Марчева: Моята информация е друга.

Г-жа Боряна Димитрова: Не е редно да се ходи по канали и който може да се справя, да се справя. Това е проблем и ако е поставен на масата на Висш съдебен съвет, той трябва да се изкара публично. Ще направим един форум да се чуе и веднъж завинаги да се спре, че военното правосъдие няма да бъде направено с друга дейност. Да сме наясно и да мислим след това, какъв вид оптимизация ще се прави.

Г-жа Даниела Марчева: Ние изпратихме тези предложения на министерство на правосъдието. Както министърът на правосъдието, така и министъра на от branата категорично са отказали подкрепа. Поради тази причина Съдийската колегия взе решение, че трябва да се върви към реформа. Аз лично намирам, че съдийската общност ще ни взриви, ако ние сега предложим на съдийска колегия: „Дайте пак да пробваме с тези законодателни изменения“. Ако междувременно нещо се промени, нямам нищо против. Защото моята лична вътрешна нагласа е да не се руши нещо създадено. Но пък защо започваме с военните съдилища. Първо, защото дори и да сте в една съдебна карта с останалите съдилища, вие сте специализирани. Вашата ниска натовареност е въпрос независимо стоящ от всички останали съдилища. И точно защото сте малко хора, по никакъв начин реформата ви не зависи от реформата на останалите съдилища, или трябва да се прави в контекста на реформата им.

Г-жа Атанаска Дишева: Смяташ, че не трябва?

Г-жа Даниела Марчева: Напротив. Искам да кажа, че нямаме никакъв ангажимент и логически не е обосновано ние да чакаме първо да се направи цялостна визия на реформата на съдебната карта. Защото този въпрос е стоял и преди въобще да се постави въпроса за съдебната карта. Ниската натовареност от 2010 година е факт. И тя няма да бъде променена. Поради тази причина аз лично не считам, че не трябва да чакаме и да се съобразяваме какво ще се случи с другите съдилища и как точно те ще се реформират. В интерес на истината това не може да бъде и оправдание ние да продължаваме да се съобразяваме с този статут на привилегированост, който реално имате в сравнение с останалите колеги. Правих обиколка в страната из малки съдилища, които се водят ниско

натоварени. Но там, забележете, един съдия гледа петдесет дела на месец и то от най-различен вид. В момента в който ги попитам за тяхната натовареност, те ми отвръщат с въпроса: „А вие какво направихте с военните съдилища?“. Затова аз лично Ви призовавам, да не се връщаме към изначалните концептуални въпроси, защото те са ясни. Искам да сме по-конструктивни, за да можем да си свършим работата. Ще помоля колегите от Върховен касационен съд да направят така, както считат, че трябва да бъде направен този анализ. Ние ще направим тези справки, защото за нас, членовете на Съдийска колегия, е важно да имаме някакво сравнително изследване с останалите съдилища. Ще изискаме от трите групи - ниско, средно и високо натоварени съдилища същите справки, които изискахме от военните такива.

Г-жа Боряна Димитрова: За начало това е много добре.

Г-жа Даниела Марчева: И аз така мисля. Понеже не ви бях предупредила, нито предходния път, нито сега, но от следващия път протоколите на работната група ще бъдат качвани на сайта на Висш съдебен съвет. Защото искам да има пълна прозрачност по отношение на работата на тази работна група. Искам колегите да бъдат наясно кой какви позиции заема. Те ще бъдат пълни стенографски протоколи, малко по-бавно се пишат, защото в администрацията е по-сложно с тях. Но те ще бъдат качвани и всички ще бъдат наясно с това, какво се случва. За да няма въпрос: Защо се бавите? Искам да е ясно, как точно се движи самата работна група. Защото хората си мислят, че с едно събиране и едно решение се решават такива въпроси.

Г-жа Атанаска Дишева: Като стана въпрос за това съгласно решението на Съдийската колегия, трябва да има представители на още три или четири комисии. Там пише: „членовете на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“ затова и аз съм тук, иначе не бих искала да участвам в работата на тази работна група. Не съм присъствала на това заседание, защото още тогава щях да направя възражение, че не искам да участвам. Но така или иначе, решението го има и според него означава, че всички петима членове на тази комисия трябва да са тук. Освен това трябва да има и членове на други комисии. А в тях участват и прокурори. Какво ще решим, те дали ще присъстват?

Г-жа Боряна Димитрова: Аз съм тук от името и на Комисия „Съдебна администрация“ и на „Бюджет и финанси“, защото не могат да дойдат и съм член на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“.

Г-жа Атанаска Дишева: Да, но Комисия „Съдебна администрация“ е към Съдийска колегия на Висшия съдебен съвет, а Комисия „Управление на собствеността“ и „Бюджет и финанси“ са към Пленума на Висшия съдебен съвет. Съвсем хипотетично тук могат да дойдат и прокурори ако комисиите ги определят, които да вземат участие. Трябва да се изчисти този въпрос. Да се знае, кои са членовете на тази работна група. Кои ще идват и ще изразяват позиция.

Г-жа Даниела Марчева: След напомняне с писма са уведомени всички комисии. От „Бюджет и финанси“ е определен господин Мавров, който днес е ангажиран, от „Съдебна администрация“ тук е председателя на комисията- госпожа Димитрова, а от „Управление на собствеността“ господин Диков е възпрепятстван.

Г-жа Даниела Атанасова: Не може работната група да е с приоритет от магистрати. Все пак в крайна сметка ще се стигне до вземане на решение от Съдийската Колегия и би трябвало представителите на различните комисии да са повече и активно да участват. Ние логистично каквото можем правим.

Г-жа Атанаска Дишева: Какво ще правят тук прокурорите? С цялото ми уважение към тях, но те не ни питат, как ще си реформират картата. Но като са казани две комисии към Пленума това означава, че тук съвсем реално могат да участват и прокурори.

Г-жа Даниела Марчева: Не са определили прокурори.

Г-жа Атанаска Дишева: Господин Диков е следовател. Както добре знаете, те си реформираха картата без да участват съдии. Внасянето на решенията им в Пленум е само формално и ние гласуваме това, което те са си решили. Дума не сме им казали, как да си съкратят прокуратурите.

Г-жа Даниела Марчева: Аз съм поискала становище и от прокуратурата. Идеята за участие на членове на тези комисии е само с оглед на компетентността на съответната комисия. Това значи, че те трябва да изразят становище.

Г-жа Атанаска Дишева: Нито един военен съд няма самостоятелна сграда, нали така? Има ли някой от четирите съда самостоятелна сграда?

Г-н Георги Георгиев: Ние.

Г-жа Атанаска Дишева: Къде?

Г-н Георги Георгиев: Военен съд – Сливен.

Г-жа Атанаска Дишева: Вие имате самостоятелна сграда само за военните структури.

Г-н Асен Шопов: Да, и ние сме в отделна сграда, различна от Съдебната палата.

Г-жа Атанаска Дишева: Мисълта ми е, каква би била ролята на Комисия „Управление на собствеността“.

Г-н Георги Георгиев: Към момента е направено искане тази сграда да бъде предоставена на Висшия съдебен съвет.

Г-жа Атанаска Дишева: Как?

Г-н Георги Георгиев: Има процедура в момента.

Г-жа Даниела Марчева: Това е във връзка със сградната обезпеченост.

Г-жа Атанаска Дишева: Съжалявам, но аз трябва да отида на заседание на Правна комисия, където се обсъжда важен законопроект и държа да присъствам.

Г-н Георги Георгиев: Ние няма смисъл да взимаме отношение.

Г-жа Мадлен Димитрова: Точно така.

Г-н Асен Шопов: Извинете, но ние сме пътували от толкова километри.

Г-жа Галина Захарова: Ние сме тук и ще Ви изслушаме.

Г-н Димитър Фикиин: Но вече няма представителност на работната група, както е решението на Съдийска колегия. Ще разискваме важни въпроси.

Г-н Георги Георгиев: Искам да поставя въпроси.

Г-жа Даниела Марчева: В това заседание се прави пълен стенографски протокол, който ще бъде предоставен на всички членове. Ако вие очаквате ответна реакция към този момент, можем да я поискаме в следващото заседание на работната група на това което ще кажете сега. Както прецените.

Г-жа Атанаска Дишева: Кога ще бъде следващото заседание?

Г-н Георги Георгиев: Аз мисля, че датата трябва да бъде съобразена, след като бъде изгoten анализа.

Г-н Димитър Фикиин: За протокола искам да отбележа следното. ВСС е направил много с военното правораздаване. Колегите не могат да ви упрекнат. Защото 40% от него е съкратено. Общо за цялата администрация на военните съдилища, отделно е редуциран и състава на съдебните служители. В проценти не мога сега да го изчисля, но може би е около 42%.

Г-н Асен Шопов: За Пловдив е 35% на служителите.

Г-н Димитър Фикиин: Така че, тук за бездействие не можем да говорим. Това беше извършено от предходния Висш съдебен съвет.

Г-жа Даниела Марчева: Те сега ни питат нас, защото състава е различен.

Г-н Димитър Фикиин: Спокойно може да го кажете и това. Вие имате ангажимент към този съвет и това е решение на Пленума на предходния съвет където се казва, че: „Реформата на военното правораздаване, да се осъществява само в рамките на общи за всички органи на съдебната власт, действия“. Това решение не е отменено и този ангажимент стои. Тук колегите не могат да Ви упрекват, защото ние бихме попитали, какво сте направили тогава с районните съдилища. Или със слабо натоварените знаем, че има такива. Вземете един Смолян, Монтана, Разград, Видин.

Г-жа Даниела Марчева: Аз отново ще Ви кажа, че обиколих в понеделник и вторник ниско натоварени районни съдилища. Те са още по-ниско натоварени от тези, които споменахте Вие. Това са Ивайловград, Крумовград, Чепеларе, Раднево, Гъльбово. Трябва да Ви кажа, че и в най-ниско натоварения от всичките тези десет съдилища, които обиколих, колегите гледат на месец по петдесет дела. Това е в Крумовград. Той е най-ниско натоварен и там правораздават двама съдии. С районните съдилища не бих Ви посъветвала да се сравнявате.

Г-н Димитър Фикиин: Но вземете и гражданская материя за сравнение.

Г-жа Даниела Марчева: По-скоро се сравнявайте с окръжните. Там все пак в наказателните отделения може да гледат дела, каквито и Вие гледате. Г-жа Мадлен Димитрова: Може ли един въпрос?

Г-жа Даниела Марчева: Да, разбира се.

Г-жа Даниела Марчева: Относно натовареността и това, което преди малко казахте по повод срещите Ви със съдии от страна. Данните съм ги извадила от анализите, които са публикувани на сайта на Висшия съдебен съвет. Първо, относно съпоставимостта между окръжните съдилища в частта на наказателни колеги и военните съдилища мога да кажа, че ние чисто законово можем да гледаме пет вида дела по ПАС срещу тринаесет видове дела, които могат да бъдат образувани в окръжните съдилища в наказателните отделения. Става въпрос за видове подчертавам, не говорим за материя. Затова според мен, тук отново са несъпоставими двата типа съдилища. Освен всичко това пак от Вашите доклади, които са приети от на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“.

Г-жа Даниела Марчева: Какво имате предвид? Годишните анализи ли?

Г-жа Мадлен Димитрова: Да, годишните анализи имам предвид. Те са публикувани.

Г-жа Даниела Марчева: Защото има разлика между анализи и доклади. Имаме и от двата вида.

Г-жа Мадлен Димитрова: Там прави впечатление, че за 2018 година в процентно съотношение на наказателни от общ характер дела във военните съдилища са 16 %. Става въпрос за първоинстанционни наказателни дела от общ характер, срещу 3 % наказателни дела от същия характер в окръжните съдилища и 5 % възживни наказателни дела. Като ги съберем става 8 % и излиза, че във военните съдилища процента на наказателните дела от общ характер са 16 %, а в окръжните 8 %, като в това число влизат и възживните наказателни дела от общ характер, които военните съдилища, нямат компетентността да разглеждат. Тук има и друга специфика. Командироването на военни съдии за запълване на възживни състави във Военно-апелативен съд. Тъй като те са с ограничен брой магистрати, не се отчита в нито една статистическа форма, няма го в нито един отчет за натовареността ни.

Г-жа Даниела Марчева: Извинявайте, че Ви прекъсвам. Може ли един уточняващ въпрос?

Г-жа Мадлен Димитрова: Да.

Г-жа Даниела Марчева: Това е добро напомняне, че военно-окръжни съдии участват в разглеждането на дела във Военно – апелативния съд. Това означава ли, че тяхната натовареност е още пониска реално от това, което е по статистика?

Г-жа Мадлен Димитрова: Не мога да кажа.

Г-жа Даниела Марчева: Може ли да се направи една такава справка от съда? Да очакваме ли от Вас справка за последните три години, колко военно окръжни съдии са участвали в състава ви и на какви дела?

Г-жа Мадлен Димитрова: Тази справка не е нужна, тъй като информация за нея можете да получите от изисканите от Вас заповеди, за всички възможни командировки. Там са отразени имената на командировани магистрат и те са Ви предоставени.

Г-жа Даниела Марчева: Там посочени ли са номерата на делата? Защото по едно дело може съдията да бъде два или три пъти командирован.

Г-жа Мадлен Димитрова: Всичко това го има.

Г-н Димитър Фикиин: Тук е важно аз да отбележа, че може да е командирован съдия от окръжния съд, но делото е на доклад на апелативния съдия.

Г-н Асен Шопов: Не зная ще може ли да се види дали съдията е командирован, като член на състава или като докладчик. Поне в моите заповеди това го няма.

Г-жа Мадлен Димитрова: Вижда се в заповедите. Те са ясни и категорични. В годишните ни доклади също са публикувани тези данни. Но това не се отчита никъде.

Г-жа Даниела Марчева: Откъде може да се вземе такава справка?

Г-жа Мадлен Димитрова: В отчетните ни доклади ги има тези данни: участие в разглеждане на дела.

Г-жа Даниела Марчева: Посочена ли е бройката на делата?

Г-жа Мадлен Димитрова: Точно е описано, по колко дела са били докладчици и в колко дела са били, член на състава.

Г-жа Даниела Марчева: Добре, тогава служителите от администрацията към съвета ще направят тази справка. Ако има нещо, което ни интересува по повод на нея, ще поискаме допълнително данни от вас.

Г-н Димитър Фикиин: Имаме и случаи, когато ние изчерпваме разпределените съдии. Докато има легитимен съдия делото се разпределя на него. Но понеже заседаваме в тричленен състав, ние командироваме други двама и тук се губи един цял ден. Особено за колегите от Пловдив и Сливен. Те идват, участват в разглеждане на делото и се връщат. Но това не значи, че делото не се разглежда въобще от съдия от Военно – апелативен съд.

Г-жа Мадлен Димитрова: Мога ли да продължа. Аз пак ще се върна малко по-назад и то е във връзка с искането за изготвяне на някакъв анализ за резултатите от реформата 2014 година. Останах с впечатление, че и представителите от Върховния касационен съд биха искали да видят по-скоро, какъв е резултата от тази реформа във всеки един неин аспект. Не говорим само за числов израз на делата, като брой. Вие сте предоставили в материалите един анализ-доклад, който е от 2015 година но той така както ни е предоставен не е в цялост, липсва финалната част.

Същият е приет от Пленума на Висшия съдебен съвет с едно решение по протокол № 30/03.06.2015 година, в който по т. 1 от него казва следното: „Възлага на Комисия за анализ и отчитане на степента на натовареност на органите на съдебната власт да продължи наблюдението“. То продължава непрекъснато по отношение на военните съдилища и е стриктно спазвано. Но има една точка 1.2., която казва: „Реформата на структурата на военното правораздаване се осъществява, само в рамката на общите за всички на съдебната власт действия на Висшия съдебен съвет в изпълнение на правомощията му по чл. 30, ал.1, т. 2,3 от ЗСВ“. Тъй като няма мотиви това решение, то те се съдържат в изказванията на членовете и аз няма да Ви отегчавам, но мога да Ви цитирам някои от тях изхождайки от пълния стенографски протокол с който разполагам. Няма да го чета целия, защото сигурно сте запознати с него, но mi прави впечатление, че това решение на Пленума и този протокол, не е намерил място в материалите на работната група. Но според мен за да има някаква коректност, трябва да имаме и информираност за всичко, което се е случило преди това. В тази връзка искам да кажа още нещо. Става въпрос за реформата през 2014 година защото Вие казвате, че тогава е имало идеи да се закрият един, два и всичките военни съдилища почти. Тогава през тази година, отново след едни масирани действия на Висшия съдебен съвет по закриване ни, са закрити две от тях и в този момент е отчетена реформата във военното правораздаване, за приключила. Аз разполагам тук и мисля, че всички би трябвало да разполагат с тези материали.

Г-жа Даниела Марчева: Мога ли да уточня нещо. В материалите е качен анализа за натовареността на военните съдилища и прокуратури за 2014 година, който е приет с решение на 08.04.2015 година на Висшия съдебен съвет. Тогава не е имало Пленум и колегии. В него е казано, че се приема този анализ в който всъщност се прави пълна преценка за ефективността на реформата, която е проведена преди това. Пише следното: “ Конкретните предложения за по нататъшни действия за продължаване на реформата в системата на военното правосъдие да се обсъдят на заседание на Висшия съдебен съвет на 03.06.2015 година, на което да бъдат поканени представители на военните съдилища и прокуратури.“ Това принципно решение на мен не mi е ясно, какво е искал да каже тогавашния състав на съвета по отношение на реформата. Аз го казах и на предишното заседание на работната група, че то не е конкретно и не ни обвързва по никакъв начин, нито дава насоки на работа на сегашния състав на съдийската колегия по отношение на въпроса за реформата на военните съдилища. Затова предлагам, понеже всички сме юристи, да не минаваме на тази плоскост- да разсъждаваме по отношение на вида на акта на Висшия съдебен съвет и доколко той ни обвързва. На вас vi е ясно че това е принципно решение, в което не e необходимо дори да имаме изричен диспозитив, който да отменим. Още повече, че то е абсолютно неясно и неконкретно. Не разбирам защо само него цитирате.

Между другото ме попитаха, явно сте говорили с други колеги от съдийската колегия след първото заседание на работната група, за същото решение и аз им го показвах. След като се запознаха с него единодушно реагираха, че не си заслужава въобще да се обръща внимание на това решение. Защото пак казвам, то е лишено от всякаква конкретика. Ако Вие можете да ми разтълкувате, какво точно е искал да каже тогава Висшия съдебен съвет с това си решение ще е добре, но не е добре да влизаме в дебати.

Г-н Димитър Фикиин: Ниеискаме да го вземете предвид по логиката, както искате ние да се съобразим с анализа за 2016 година.

Г-жа Даниела Марчева: Става въпрос за 2014 година.

Г-н Димитър Фикиин: Не, казахте 2016 година, където казвате, че сте направили анализ на резултатите от реформата.

Г-жа Даниела Марчева: Моля за извинение. Поправям се, става въпрос за този анализ от 08.04.2015 година, който е приет и касае натовареността през 2014 година.

Г-жа Боряна Димитрова: Добре, нека да не спорим. Нали ще се прави анализ и тогава ще обсъждаме.

Г-жа Даниела Марчева: И аз така мисля, защото в момента се връщаме на въпрос, който обсъждахме и предишния път.

Г-н Димитър Фикиин: Това го казвам, защото тогава присъствахме всички на това заседание. Председателите бяхме извикани на 03.06.2015 година. Тогавашният Висшия съдебен съвет имаше предвид, че след като се реши въпроса с цялата съдебна карта, да се реши дали ще се закриват районни, окръжни съдилища и там където се закрият да се прецени вече от тази гледна точка, кой военен съд да бъде съкратен и как с оглед на това, съдиите евентуално да бъдат преместени.

Г-жа Даниела Марчева: Дори и да приемем условно, че това са имали предвид колегите, нас това не ни обвързва в момента по никакъв начин. Висшия съдебен съвет, когато има конкретно решение, тогава то би ни обвързало. То е пожелателно, декларативно. В интерес на истината има едно друго решение, което е много по-конкретно. В него са казани какви са насоките, които са правени тогава и тук искам да кажа, че тогава председателя на комисията по натовареност, който личи че е наказателен съдия, с много голямо разбиране е подходил към анализа. Имам предвид колегата Калпакчиев. На стр. 24-25 страница е написал: „Следва ли да продължи процеса на окрупняване на военните съдилища, като се пристъпи към следващият етап - структуриране на един Военно-окръжен съд и един Военно-апелативен съд и съответните им военни прокуратури. Предвид данните им за натовареността, структурата на войската и военните инфраструктурни обекти се налага, като най-рационално решение и закриването на Военен съд – Пловдив и Военен съд – Сливен и съответните им прокуратури“. И тук са дадени конкретни аргументи по отношение на Военен съд – София. Тук решението на Висшия съдебен

съвет е много конкретно и пише: „Приема анализ на натовареността за 2014“.

Г-н Димитър Фикиин: И след като е приет на 03.06.2015 година се състоя срещата.

Г-жа Даниела Марчева: Пак твърдя, че нас не ни обвързват препоръките, които са дадени в този анализ. Но те са важни с оглед на това, че още към онзи момент оценката на тогавашния състав на Висшия съдебен съвет колегите са били категорични, че окрупняването следва да продължи. Сегашната конкретна преценка е наша задача.

Г-н Димитър Фикиин: Ние сме съгласни. Както каза госпожа Димитрова, да не бързаме. Отделно, след като не сме обвързани в работната група да вземем решение точно в насока, дали да бъдат съкращавани военни съдилища, защото принципното съгласие е такова. Можем да помислим и за други варианти. Може ли да поискате от министерство на правосъдието и министерство на от branата, те ги имат тези предложения да кажат, какво е тяхното отношение към днешна дата.

Г-жа Даниела Марчева: За кое става въпрос?

Г-н Димитър Фикиин: Става въпрос за предложениета ни за законодателни изменения.

Г-жа Даниела Марчева: Но те са дали становища.

Г-н Димитър Фикиин: Те са от преди една година. Има нов министър на правосъдието. Отделно отговорите им бяха адресирани само до нас. Ние сме готови ако тръгнем по тази линия отново, да направим преформатиране или да редуцираме част от тези предложения и основно тези, по които тогава не постигнахме съгласие.

Г-жа Даниела Марчева: Аз имам една молба. Дайте да не обсъждаме тези въпроси отново. Вече е даден отговор. Аз лично няма да участвам във взимането на решение, с което да искаме повторно при положение, че има отговор от министерство на правосъдието. Няма значение кой е министър. Има заявлена официална позиция на легитимния орган и той не е министъра, а министерство на правосъдието в негово лице, който е изразил позиция. Ако реши правителството, изпълнителната и законодателната власт да изменят нещо, ние ще се съобразим с това.

Г-н Димитър Фикиин: Пак ще ме заподозрете, че искам да саботирам работата.

Г-жа Даниела Марчева: Не, няма такова нещо.

Г-н Димитър Фикиин: По добре така, ако те решат нещо тогава ще го обсъдим.

Г-жа Даниела Марчева: Ако решат добре. За мен това е най-доброто решение- законодателят да измени подсъдността, винаги това е най добрият и елегантен начин за решаване на проблемите за натовареността. Ние го видяхме с ГПК. След като няма такава воля, какво да направим. Няма как да стане. От нас искат резултати. Казват че за две години, нищо не сме свършили и то е факт.

Г-н Димитър Фикиин: Висшия съдебен съвет достатъчно е направил. Към този момент две военни съдилища са закрити. Не са прави колегите, че нищо не е направено.

Г-жа Даниела Марчева: Добре. Договорихме се за доклада и за тези справки, които ще направи администрацията за участиято Ви в състави на Военно – апелативния съд. Ако има някаква необходимост от допълнителни справки ще Ви се обадят да ги поискат. Ще помоля колегите от Върховен касационен съд, да ни изпратят и техните критерии за да можем да ги погледнем и по някакъв начин в комисията по натовареност, да направим таблица-образец, която да могат да подпълнят и определените от нас ниско, средно и високо натоварени окръжни съдилища и един апелативен такъв, за да имаме с какво да ги сравним.

Г-жа Галина Захарова: Да, ще ги изпратим, но подчертаваме, че тези критерии са приети от общото събрание на наказателната колегия при Върховния касационен съд и не са на Висшия съдебен съвет.

Г-жа Даниела Марчева: Кажете, какво време ще ви бъде необходимо за работата по анализа?

Г-жа Галина Захарова: До месец декември.

Г-жа Даниела Марчева: Следващата ни среща отново ще бъде в сряда, отново от 14.00 часа и датите през този месец са три възможни. Това са 04.12.2019 г., 11.12. 2019 г. и 18.12.2019 г. Кажете, кога ще ви е удобно?

Г-жа Даниела Атанасова: 11.12.2019 година.

Г-жа Даниела Марчева: Добре, значи следваща среща на работна група ще бъде на 11.12.2019 г. от 14.00 часа.

Г-н Любомир Антонов: Извинете, присъствие от наша страна ще бъде ли необходимо.

Г-жа Даниела Марчева: Не, ние го написахме в писмото до Вас, като пожелателно от ваша страна. Ако счетете, че е добре да присъствате, заповядайте.

Г-н Любомир Антонов: Искам да взема отношение за Държавна агенция разузнаване.

Г-жа Даниела Марчева: Ние получихме вашия отговор.

Г-н Любомир Антонов: Да, ние ви препращаме към друга справка, която е предоставена на Военен съд – София. От там ще ви дадат конкретните данните, които сте поискали като информация. Макар и да сме подсъдни на военен съд, първо като щат сме много малко на брой въпреки, че това е от значение за военните съдилища тъй като виждам, че имат петнадесет магистрати. Но самите висящи дела са две, ако не са лъжа, мисля че едното вече е приключило.

Г-жа Даниела Марчева: Те са в София, нали? Имате ли в провинцията?

Г-н Любомир Антонов: Да. Няма да кажа нищо повече. Извън София просто няма, какво да коментираме. Това е, броим ги на пет пръста, ако ги отразяваме с присъствие в страната. Освен това нашите

хора са дисциплинирани и не са престъпници. В исторически аспект, ако направим една ретроспекция, надали има някой по-добре от нас.

Г-н Димитър Фикиин: За това са несъпоставими нещата в сравнение с окръжните съдилища.

Г-н Калоян Михалев: Помните ли в деветдесетте години как падна натовареността във военните болници. Направиха ги най-нормални болници, преструктуираха ги в МБАЛ. Преглеждат се военнослужещите, но основната им дейност е всичко останало.

Г-н Любомир Антонов: Основният въпрос, който нас ни касае е, че ние сме девоенизиирани.

Г-жа Даниела Марчева: Не ви разбрах.

Г-н Любомир Антонов: Мога да се аргументирам така. Даже статистиката на вътрешния министър, който споменахте в смисъл, че преди е имало повече осъдителни присъди срещу полицаи то е естествено, защото наказателния съд предполага по строг наказателен обвинителен уклон.

Аз изхождам от логиката на законодателя, че за да има специализирани военни съдилища то точно поради това, че статута на тези лица, които са подсъдни на тях, трябва да се гледат на тях по-строго от гледна точка на закона. А това по отношение на нас вече е несъстоятелно, защото сме девоенизиирани.

Г-жа Даниела Марчева: Да така е, но това не е вече към нас, а към законодателя.

Г-н Любомир Антонов: Тук колегата ме пита, нали към кой лагер съм. Аз нямам отношение въобще, кой съд да се закрива разбирате ли?

Г-жа Даниела Марчева: Тук и лагери ли има?

Г-жа Мадлен Димитрова: Нали казахте че имате лагери и аз го попитах, към кой лагер е?

Г-н Димитър Фикиин: Значи всичко чрез мен, каквото трябва да подаваме аз ще го организирам с колегите.

Г-жа Даниела Марчева: Благодаря Ви !

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ
„СЪДЕБНА КАРТА, НАТОВАРЕНОСТ
И СЪДЕБНА СТАТИСТИКА“
КЪМ СК НА ВСС : / п /**

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА